

Kryteria oceny pracy pisemnej kazusu z prawa publicznego

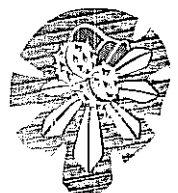
1. Przesłanki formalne i merytoryczne wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia odwołania.

Złożony w dniu 2 marca 2010 r. wniosek o przywrócenie terminu do złożenia odwołania był prawidłowy, bowiem wniesiony był w terminie tj. 7 dni od ustania przyczyny uchybienia terminu, a także Jan S. dopełnił czynności, dla której był określony termin, tj. złożył odwołanie (art. 58 § 2 kpa). Wniosek ten również był uzasadniony merytorycznie, bowiem okoliczność na którą powołał się wnioskodawca zasługiwała na jego uwzględnienie (pobyt w szpitalu spowodowany wypadkiem samochodowym).

2. Problem przestrzegania przez organ właściwej formy zakończenia postępowania wstępnego przed organem odwoławczym, a także zagwarantowania realizacji zasady dwuinstancyjności w postępowaniu administracyjnym.

Stanowisko organu jest niezgodne z przepisami kodeksu postępowania administracyjnego albowiem doszło do naruszenia przepisu art. 58 §1 i §2 kpa. Organ nie rozpoznał wniosku strony o przywrócenie terminu do złożenia odwołania, który to wniosek złożyła ona zgodnie z wymaganiami naruszonego przepisu tzn. łącznie z wniesieniem odwołania, a wydając postanowienie na podstawie art. 134 kpa uniemożliwił kontrolę instancyjną decyzji Burmistrza Miasta która była dla strony niekorzystna.

Organ miał obowiązek po wniesieniu prośby o przywrócenie terminu wraz z wymaganym odwołaniem czyli z dopełnieniem czynności dla której termin był określony rozpatrzyć wniosek czyli sprawdzić i dokonać ustaleń uzasadniających brak winy w uchybieniu terminu przez stronę. Karta pobytu w szpitalu wskazywała, że wnioskodawca znalazł się w szpitalu w wyniku nagłego, niedającego się przewidzieć zdarzenia. Wskazywałoby to, iż został uprawdopodobniony brak winy wnioskodawcy. Organ, mimo że nie przeprowadził postępowania w celu wyjaśnienia czy wniosek o przywrócenie był uzasadniony, wydał postanowienie stwierdzające uchybienie terminu do wniesienia odwołania. Tak więc wydane w oparciu o treść art. 134 kpa postanowienie o uchybieniu terminu do złożenia odwołania bez

rozpatrzenia wniosku strony stanowiło niewłaściwą formę zakończenia sprawy i było oczywistym naruszeniem prawa.

3. Problem naruszenia zasady udzielania informacji – art. 9 kpa.

Organ wydając postanowienia nie pouczył strony o przysługującym jej środku zaskarżenia tj. prawie do złożenia skargi do sądu administracyjnego, czym naruszył art. 125 §3 kpa. Postanowienia o uchybieniu terminu do złożenia odwołania są ostateczne, nie podlegają weryfikacji zarówno w formie zażalenia, jak i stosowania nadzwyczajnych trybów weryfikacji postępowań administracyjnych. Postanowienia te podlegają zaskarżeniu do wojewódzkiego sądu administracyjnego na podstawie art. 3 §2 pkt 2 ppsa, kończą bowiem postępowanie odwoławcze w związku z tym, że nie przysługuje od nich żaden środek zaskarżenia. Skargę wnosi się bez wyczerpania tych środków (art. 52 §1 p p s a).

Proponuje się, by za odpowiedzi oceniające poszczególne 3 grup problemów przyznać od 0-7 punktów uwzględniając trafność odpowiedzi, poprawność wskazanej podstawy prawnej, zasadność i sposób argumentacji, słownictwo, układ wypowiedzi, komunikatywność, gramatykę, ortografię, styl. Pozostałe punkty można przyznać za szczególnie wyróżniającą się argumentację prawniczą oraz wykazanie się ponadstandardową wiedzą np. dotyczącą właściwości rzeczowej organu np. uprawnienia Burmistrza Miasta do wydawania decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, który wykonuje te uprawnienia na podstawie art. 7 ust. 1 pkt 1 u s g i art. 60 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.